

Rovers, B. 1999. "Ik voel de politie zeer goed functioneren." Nieuws voor criminologen, pp. 31

Ik voel de politie zeer goed functioneren

Rollenspel in één bedrijf voor twee (liefst ervaren) spelers

Ben Rovers

rollen

INT = interviewer

RESP = respondent

(Een avond in september)

INT: Goedenavond, u spreekt met mijnheer X van Research voor Beleid. In opdracht van de politie Rotterdam-Rijnmond doen wij iedere vier maanden een onderzoek naar hoe mensen hun buurt ervaren. Zou ik u daar wat vragen over mogen stellen?

RESP: Dolgraag!

INT: (...).

RESP: Hallo, bent u daar nog?

INT: (...) het kan wel even duren hoor! Het zijn namelijk nogal veel vragen.

RESP: Ik ben er helemaal klaar voor. Eindelijk is het dan zover. *Do it to me!*

(korte black out)

INT: Dan ga ik u nu wat vragen stellen over de politie in uw buurt. Welk oordeel heeft u over het totale functioneren van de politie in uw buurt? Ben u daarover zeer tevreden, tevreden, noch tevreden/noch ontevreden, ontevreden of zeer ontevreden?

RESP: Geen idee, ik heb nog nooit met de politie in deze buurt te maken gehad.

INT: Hoe vaak ziet u de politie door de straat komen waar u woont? Is dat dagelijks, zo eens per week of minder?

RESP: Ik kan me niet actief herinneren ze het laatste jaar gezien te hebben. Maar ik zeg erbij, ik ben vaak van huis.

INT: Ik wil nu graag dat u uw indruk geeft over het functioneren van de politie in uw buurt?

RESP: Maar ik heb er nooit mee te maken gehad?!

INT: Geen probleem. Geeft u uw gevoel maar weer.

RESP: (...)

INT: De politie biedt de burgers in deze buurt bescherming. Eens of oneens?

RESP: Eens. Why not.

INT: De politie heeft hier contact met de bewoners in de buurt. Eens of oneens?

RESP: Tuurlijk, met iedereen behalve mij. Eens.

INT: De politie reageert op de problemen hier in de buurt. Eens of oneens?

RESP: Vast en zeker, wat moeten ze anders? Eens.

INT: De politie doet in deze buurt haar best. Eens of oneens?

RESP: Volgens wiens maatstaven? Vooruit dan maar weer. Eens.

INT: De politie pakt de zaken in deze buurt efficiënt aan. Eens of oneens?

RESP: U vraagt mij nu een oordeel te geven over de mogelijk optimale inzet van middelen bij de politie in deze buurt. Om op deze vraag een antwoord te kunnen geven, zou ik op zijn minst enig inzicht moeten hebben in enkele organisatie-omstandigheden en -processen. Dat inzicht ontbeer ik echter. Nu vermoed ik wel een

negatieve samenhang tussen kennis over dit soort zaken en het oordeel over het functioneren van de politie. Volledig eens met de stelling dus.

INT: Dan ga ik nu een aantal uitspraken voorlezen over het optreden en de beschikbaarheid van de politie in uw buurt. Wilt u wederom aangeven of u het eens of oneens bent met deze uitspraken?

RESP: Maar weer het gevoel raadplegen?

INT: Ja, graag.

(korte black out)

INT: Voelt u zich wel eens onveilig?

RESP: Wel eens, ja.

INT: Voelt u zich 's avonds in het centrum van de stad wel eens onveilig op straat?

RESP: Soms.

INT: Waar bent u bang voor? Voor jongeren? Voor allochtonen? Of voor allebei?

RESP: (...) dat zou ik zo niet durven zeggen, laten we zeggen 'vage types'.

INT: U bedoelt zwervers en junks?

RESP: (Zucht) Vooruit dan maar, zwervers en junks, daar ben ik ben ik wel eens bang voor.

INT: Vindt u dat de veiligheid in uw buurt de afgelopen 12 maanden is verslechterd, hetzelfde gebleven of verbeterd?

RESP: Ik heb geen recente cijfers bij de hand. Zal ik maar weer gaan voelen?

INT: Dat is prima, graag zelfs.

RESP: Ik voel dat er in de afgelopen 12 maanden weinig veranderd is.

(korte black out)

INT: Ik ga u nu een aantal vragen stellen over misdrijven. De vraag is telkens of u in de afgelopen 12 maanden slachtoffer bent geworden.

RESP: Weet u wat. Op alle 15 items die nu volgen is het antwoord 'neen'; ik ben nergens slachtoffer van geworden in de afgelopen 12 maanden. Ook niet van een overig misdrijf. Voorzover ik me kan herinneren natuurlijk. Ik heb namelijk de neiging negatieve ervaringen snel te verdringen. Zit in de familie. Vooral aan moeders kant. Mijn opa had er trouwens ook last van. Als die ...

INT: Jajaja, we gaan door naar het volgende vragenblok. Heeft u de afgelopen 12 maanden weleens contact gehad met de politie in uw woonplaats?

RESP: Een paar keer, vermoed ik. Ziet u, uit hoofde van mijn beroep, ik ben criminoloog, kom ik wel eens bij de politie in Rotterdam. Praten over onderzoek en zo.

INT: Gaaf zeg! Heeft u ook aan dit onderzoek meegewerkt?

RESP: Nee, maar wat doen we met de vraag? Bedoelt u ook dit soort contacten?

INT: Ja, laten we dat maar doen. Dan stel ik nu een paar vragen over het laatste politiecontact. Van wie ging het initiatief uit?

RESP: Van mij.

INT: Wat was de reden van dit laatste contact? Bekeuring, waarschuwing, controle door de politie, vragen om hulp, bijvoorbeeld bij geluidoverlast of burenruzie, vergunning vragen, vragen om informatie of advies...

RESP: Ja, laten we dat doen: informatie of advies.

INT: Welk oordeel heeft u over het optreden van de politie bij die gelegenheid?

RESP: Zoals altijd, zeer gastvrij. Uitgebreid bijgepraat.

INT: Waren er bepaalde punten waar u minder tevreden over was?

RESP: Ja, ik bleef steken in de nieuwe draaideur die ze op het hoofdbureau hebben. Ik ben niet zo handig met die dingen. Mijn gastheer moest er trouwens smakelijk om lachen.

INT: Wist u dat het mogelijk is een klacht in te dienen over het optreden van de politie? Ja, dat zal natuurlijk wel, als u onderzoeker bent?

RESP: Inderdaad, dat weet ik, maar zit u mij nu niet een beetje verkeerd door die vragenlijst te *routen*. Het antwoord op de laatste vraag betrof natuurlijk geen serieuze klacht tegen de politie, hooguit tegen de fabrikant van dergelijke draai-installaties.
INT: Oh ja, nou dan gaan we naar het laatste blok.

(korte black out)

INT: Bent u van oorsprong Nederlander?

RESP: Tsjja, da's geen gemakkelijke vraag. Mijn opa van moeders kant is, meen ik, een tot Nederlander genaturaliseerde Duitser. Telt dat mee? Verder terug in de tijd, en dan heb ik het over vaders kant, moeten er Spaanse invloeden zijn geweest, maar dan praat ik over de tachtigjarige oorlog. En ik weet niet ...

INT: Nederlander dus.

RESP: Ja, doet u maar.

INT: Mag ik u hartelijk bedanken voor dit interview. Enne... veel succes met de criminelen hè!

RESP: We doen wat we kunnen, mijnheer X. *By the way*, bijzonder prettige telefoonstem heeft u. Goedenavond.

DOEK